

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Peccatum vxoris Lot nu[m] fuerit mortale?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

etiam animam incorpoream in corpus seu statuam non potuisse proprie transmutari; neque verò etiam interire, tanquã immortalem. Neque sufficiens causa videtur fuisse, vt Deus faceret animam illam interire, cum ob peccata longè grauiora animas aliorum non extinxerit; neque ob leuiora, quamuis ipsa mallent in nihilum redigi, quàm æternis ignibus excruciaci. Neque verò id ad exemplum hominibus erat profuturum. Ad exemplum enim suffecit, corpus visibile in statuam visibilem fuisse transformatum. Stat ergo ex homine statua, & statua salis; stat forma mulieris sine muliere, stat stabit que monstrum & diuinæ iustitiæ monumentum.

Quandoquidem autem anima cum corpore non interiit, scire voles, quò ipsa abierit? Curiosa quæstio. Difficilis responsio. Quis enim inspexit diphtheram Iouis; quis vidit tabulas æternitatis? aut quis consiliarius Dei fuit? De hac tamen anima, sicut de Samfone, de Salomone deque alijs disputatur. Cornelius ita concludit: *Itaque anima huius uxoris, corpore conuerso in statuam, superstes mansit, atq; iuit ad infernum, aut potius Purgatorium: videtur enim hæc eius retrospectio venialis tantum fuisse culpa.* Respexit enim vel ex muliebri leuitate, & curiositate; vel quia pluuij sulphuris de cælo cadentis sonitu, strepituque ignis tecta domosque cum furore corripientis, aut etiam pereuntium vociferatione mota fuit; vel quia dolorem rerum amittendarum, ac miseratione ciuium suorum, patriæque suæ conflagrantis tracta sui oblita est; vel quia extimuit, ne & ipsam sequens à tergo flamma inuaderet. Quis Petrum censeat mortaliter peccauisse, quando *conuersus vidit illum discipulum, quem diligebat IESVS sequentem, & interrogauit, Domine hic autem quid?* Cur ergo tam subito ac seuerè ista muliercula est punita? Quia inobediens & vt scriptura loquitur, *incredibilis*, hoc est, incredula fuit. Haud enim credidit, aliquid referre ad salutem & incolumitatem suam, respicere, aut non respicere. Qua in re Dionysius Carthusianus existimat, illam mortaliter peccauisse. Petro autem non mandatum fuit, ne respiceret; neque ea in re incredulus fuit. Fuit ergo feminæ illius curiositas ex duplici capite peior. Alij tamen eam à peccato

IX.

Cornel. à Lapid. in c. 19.
Gen. v. 26.

Ioan. 21. 20.
Sap. 10. 7.

F f f f

cato

cato mortali excusant, tum ob inconsiderationem, tum ob leuitatem materiæ, tum ob ignorantiam quandam, aiunt enim venialem duntaxat hanc culpam fuisse, non solum quia nimio metu percussa subitò, præcipitauer, & indeliberatè respexit, quæ ratio mihi quoque probatur; sed etiam quia non respicere leuis illi visa sit res ac materia, atque eapropter non sciuerit, aut iudicauerit, illam sub peccato mortali præcipi aut obligare. Quæ opinio an excusandæ curiositati sufficiat, apud me non est liquidum. Potuisset & Eua leuitatem & exiguitatem materiæ, pomi scilicet esum, obtendere; sed sciuit satis graue esse, quidquid à Deo præcipitur, atque mortis comminatione vetatur. Ita & vxor Lot audiuit ab Angelo non solum Lot marito, sed sibi quoque & filiabus dici: *noli respicere postergum, nec stes in omni circa regione: sed in monte saluum te fac, ne & tu simul pereas.* Satis ergo scire poterat, graue esse, quod tam grauis pœnæ intimatione prohibetur. Sed *incredibilis*, seu *incredula* fuit. Itaque si illam aliquid excusat, impetus excusat, qui in tali rerum statu potuit rationem præuenire. Plurimumque enim affectus subitus caret libertate.

Gen. 19. 17.

X.

Hebr. 10. 31.

Apoc. 19. 2.

3. Reg. 13. 24.

Sap. 10. 7.

Siue autem lethaliter, siue venialiter peccarit, perspicuè inde cernitur, quàm sit *horrendum incidere in manus Dei uiuentis!* *Iusta sunt iudicia eius*, quæ si ob eiusmodi vel incredulitatem, vel inobedientiam, vel curiositatem, siue mortalem, siue venialem, tam seuerè punit; quid non metuendum erit ob scelera nefanda? Nam etsi Hebræi, teste Lyrano, aiunt, vxorem Lot idecirco in statuam salis esse compactam, quòd vespere præcedente, cum Lot Angelos exciperet, in cœna non apposuerit salem, quo cibi condiuntur, idque ex gentilitio hospitû & hospitalitatis odio, fabula tamen illa est Iudaica. Vera causa est, vt, quemadmodum postea Deus, ob inobedientiam tantum venialem, Prophetam à leone occidi iussit, alijs in exemplum; ita & vxor Lot in statuam salis verteretur, vt esset quasi marmor & monumentum perenne diuinæ castigationis. Hoc enim exemplo docemur. 1. Credere Angelis, diuinis suggestionibus, bene monentibus. Idcirco enim *Incredibilis anima memoria stans figmentum salis*, nos adhortatur. 2. Docemur obedire